

туря въ главата на човѣка; за избираньето на гъбора; за дължностите на членовете му; за петътъ части на мънастирския печат; за прибираньето на парите, които са пишатъ въ общата келия отъ поклонниците; за библиотеката. За обща трапеза, която най много интересуваше братството. За училище; за дължностите на Братството къмъ Началството; за прекратяваньето на пешъжданията, освѣнь за голѣми престъпления, и то да ся предаватъ такива на гражданскаята власт; за прекратяванье на безчеловѣчните затвори въ пиргъть въ който не може да утрае свѣщъ да гори и проч. и проч. Най упоритъ ся видѣ на Игумена 13-й членъ, който гласи така: «Старейството въ Дупница, по икономически смѣтки, ся замѣнява съ единъ способенъ икономъ, подпомаганъ отъ единъ подикономъ, — безъ разлика били они иеромонаси, или монаси.» Той членъ ся написа така, като ся взе въ съображение, че бившият старейшинъ Кирилъ, живѣше въ Дупница, като единъ турски паша, като държеше излишни коне, талига, сензе и проч. и товареше мънастири съ невъобразимо голѣми разноски, а Братството гладуваше, както гладува и сега. Така служба ся прѣдава сега отъ братъ на брата. 14-й членъ тоже пресѣдна на Началството, като гласеше, че: «Всичко, що ся испраща отъ икономите въ Дупница и Рила, ще ся приема въ мънастира съ мѣра.» Игуменътъ не можеше да одобри тия членове, защо запазватъ тая служба, само трима за себе си, между които е и самият Игуменъ. — Но тая сѫща причина не допущатъ простъ монахъ на тая служба, като че простийтъ монахъ не може да купува: жито, соль, фасуль, орисъ, кромидъ и проч. и проч.

При всичкото обаче нѣгодование на Началството, уставътъ ся прочете на 17-й Ноемврия прѣдъ всичкото Братство, одобри ся единогласно и на 18-й ся подписа отъ всичкото почти Братство, освѣнь Началството, защото нѣма право да присъствува, а на 21-й ся избра и подтвърди новото Началство, уши по винегласие, съ всичките църковни процесии, по обичая, което собственно и наричатъ съборъ. На другъ